

Kirjekuoren teksti:
Neiti Laina Siltaloppi
Ilmajoki as.
Ketola Toivo
2k
Kpk.
7005
Leima: Kenttäpostikonttori
11.Xi.42,20

Kirjeen teksti:
Karjalan kumisevassa
Korvessa 10.11.42.
Lainalle!

Aatos taas aikaan menneeseen kulkee, kotiin kauaksi kaipuuni käy. Jaa, mutta mun pitikin alaata taas yhdelle tyttöystävälleni täs kriivaamaan eikä laulelemaan jotta älähän nyt pahaa tykkää vaikka tuossa paperin aluussa tulikin niistä kodin kynttilööstä sellaanen osa jossa pian auto voi saada aivan väärän käsityksen. Arvaappas missä suhteessa! Siinä jotta kotiin kauaksi kaipuuni käy.

Mutta mun täytyykin nyt edes tällä paperin puoliskolla kiittää siitä tervetulleesta preivistä jottei jää vain unholaan, niin että kiitoksia vain oikeen kädestä-pitäen meinaan. Aivan oikeen, mehän ollaan tosiaankin avian kuin langan päässä, mutta tällä kertaa vain kynän päässä.

Niin ja me pääsimme molemmat siihen yksimielisyyteen, että tykkäämme kirjeistä ja hauskaahan se onkin verestä vanhoja muistoja sekä uusissa aatoksissa aloittaa tämän elomme ihanuuden ja tärkeän toimituksen.

Vain olet sinä mullen jo tehnyt yhden yrityksenkin, missähän peevelissä oon silloin ollut, kun ei annettu oikialle omistajalle tällaasta sattumaa jota kaipaasin. Varmaankin jossain komennuksella tai lomalla, sillä minä olen sellaista liikkuvaa tavaraa, kuin päääki (murrasana?) ainakin. Minä olen kuules melekeen sotani sotinu jo silloin talvisodassa, ainoastaan kerran koitin tässä nykyisessä, mutta ei ryssä näkyny oikeen tykkäävän koska kohta tärskähytti niin jotta poijalta meinas räpylät jäädä mettään. En tiedä ainakaan itte mitään sellaista sille rajanaapurille teheneeni jotta puhumata treekääs ruveta mun päälleni käymään. Paras on kuitenkin tyytyä kohtaloonsa, antaa niiden tapella jotka tarkenee, mutta mina ainakin meinaan siinä viikon päästä tulla sinne Pohjanmaalle muutamaksi päiväksi ja miksei yöksikin.

Kuules Laina pidä sinä vain huolta niistä mottitalkoolaisten terveydestä, mutta älä missään nimessä lähde näille sotatantereille.

(Laitaan jatkettu):

Varmaankin tekisit minulle kysymyksen, miksi ei. Sanon vain lyhyesti, että ei, niin taitaa olla parhain selitys. Juu mutta nyt ilta himmentyy ja tähdet kirkastuu, niin unten maille tieni käy eikä huolta missään näy. Kuulemiin Toivo

(Etusivun laitaan kirjoitettu):

Paljon terveisiä sinulle, sekä koko hyvmyilevälle sisarusparvelle, minulta. Toivo